

ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Број захтева _____

Датум _____

Стручно веће за филолошке науке
Групација друштвено-хуманистичких наука

**ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА
ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 65 Закона о високом образовању)**

**I - ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ
НАСТАВНИКА**

1. Име, средње име и презиме кандидата **Снежана, Петар, Вучковић**
2. Предложено звање **доцент**
3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира **Палеославистика, предмет
Старословенски језик**
4. Радни однос са пуним или непуним радним временом **пуним**
5. До овог избора кандидат је био у звању **асистента**
у које је први пут изабран **22. 2. 2002.**

за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет **Упоредна граматика словенских
језика (са старословенским језиком)**

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање **29. 3. 2011.**
2. Датум доношења одлуке о расписивању конкурса за избор **28. 12. 2009.**
3. Датум и место објављивања конкурса **20. 1. 2010. „Послови“**
4. Звање за које је расписан конкурс **доцент**

**III - ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА
И О ИЗВЕШТАЈУ**

1. Назив органа и датум именовања комисије **Изборно веће Филолошког факултета
Универзитета у Београду, 28. 12. 2009.**

2. Састав Комисије за припрему извештаја:

Име и презиме	Звање	Ужа научна, односно уметничка област	Организација у којој је запослен
---------------	-------	---	-------------------------------------

- 1) **др Милан Стакић**, ванредни професор, ужа научна област Палеославистика, предмет Упоредна граматика словенских језика, Филолошки факултет Универзитета у Београду;
- 2) **др Вања Станишић**, ванредни професор, ужа научна област Палеославистика, предмет Упоредна граматика словенских језика, Филолошки факултет Универзитета у Београду,
- 3) **др Радојица Јовићевић**, редовни професор у пензији, предмет Упоредна граматика словенских језика и Старословенски језик.
- 4)
- 5)

3. Број пријављених кандидата на конкурс **1**

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије **не**

5. Датум стављања извештаја на увид јавности **16. 3. 2010.**

6. Начин (место) објављивања извештаја **огласна табла Факултета, интернет презентација Факултета**

7. Приговори **није било**

**IV - ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА - 26. 5. 2010. год.**

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата **др Снежане Вучковић** у звање **доцента** за **ужу научну област Палеославистика, предмет Старословенски језик** вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета и Статута факултета.

**Д Е К А Н
ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА**

Проф. др Слободан Грубачић

Прилози:

- 1 Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање; **бр. 1164/1 од 31. 5. 2010.**
2. Извештај комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање; **253/2 од 16. 3. 2010.**
3. Сажетак извештаја комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62.ст.4. Закона

На основу члана 127 и 131 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и члана 65 Закона о високом образовању, Изборно веће на седници одржаној 26. маја 2010. године, донело је

О Д Л У К У

Изборно веће Филолошког факултета прихвата позитиван реферат Комисије и предлаже Групацији друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду да др Снежану Вучковић, асистента, изабере у звање доцента за ужу научну област Палеославистика, предмет Старословенски језик на Катедри за српски језик са јужнословенским језицима Филолошког факултета у Београду.

Доставити:

- Именованом-ој,
- Одсеку за опште и правне послове,
- Универзитету у Београду,
- Архиви.

Д Е К А Н
ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Слободан Грубачић

С А Ж Е Т А К
ИЗВЕШТАЈА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ
КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филолошки факултет - Београд
Ужа научна, односно уметничка област: палеославистика
Број кандидата који се бирају: 1
Број пријављених кандидата: 1
Имена пријављених кандидата:
1. Снежана Вучковић
2.

II - О КАНДИДАТИМА

Под 1.

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Снежана, Петар, Вучковић
- Датум и место рођења: 3. 12. 1970. Београд
- Установа где је запослен: Филолошки факултет - Београд
- Звање/радно место: доцент
- Научна, односно уметничка област палеославистика

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Филолошки факултет
- Место и година завршетка: Београд, 1996.

Магистеријум:

- Назив установе; Филолошки факултет
- Место и година завршетка: Београд, 2001.
- Ужа научна, односно уметничка област: палеославистика

Докторат:

- Назив установе: Филолошки факултет
- Место и година одбране: Београд, 2009.
- Наслов дисертације: Творба именица у Рашкохиландарском и Мокропољском четворојеванђељу у поређењу са стањем у старословенском језику
- Ужа научна, односно уметничка област: творба речи

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- асистент-приправник
- асистент

3) Објављени радови

Име и презиме: Снежана Вучковић	Звање у које се бира:		Ужа научна, односно уметничка област за коју се	
Научне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није Једини или први	
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Рад у водећем научном часопису међународног значаја објављен у целини				
Рад у научном часопису међународног значаја објављен у целини	5		1	
Рад у научном часопису националног значаја објављен у целини	1			
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен у целини	3	1	1	
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен у целини	3	1		
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини				
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини				
Научна монографија, или поглавље у монографији са више аутора				
Стручне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Рад у стручном часопису или другој периодичној публикацији стручног или општег карактера	1			
Уџбеник, практикум, збирка задатака, или поглавље у публикацији те врсте са више аутора				
Остале стручне публикације (пројекти, софтвер, друго)				

**4) - Оцена о резултатима научног, односно уметничког
и истраживачког рада**

Ова оцена даје се на основу ближих услова за избор у звање наставника у складу са препорукама Националног савета

Др Снежана Вучковић се током периода од реизбора у звање аистента, објављеним самосталним научним радовима, као и одбраном докторске тезе показала као стручњак у области палеославистике и упоредне словенске граматике.

5) – Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

Менторство на магистарским и докторским студијама и учешће у комисијама за оцену и одбрану докторске дисертације и изборе у звања

С обзиром на то да се др Снежана Вучковић овим конкурсом бира у звање доцента, она до сада није имала звање потребно да буде ментор на магистарским и докторским студијама, нити члан комисија за оцену и одбрану докторских теза и избора у звање.

6) – Оцена о резултатима педагошког рада

Обавезно приказати и мишљење студената

Др Снежана Вучковић испољава одговорност и преданост у раду са студентима. Спремна је, како на вежбама, тако и на консултацијама, да студентима помогне у савлађивању градива. У том раду испољава висок ниво стручне и методичке обучености. Студенти се похвално изјашњавају о сарадњи са овом професорком.

**7) – Оцена о ангажовању у развоју наставе и других
делатности високошколске установе**

Др Снежана Вучковић је активна у реформи наставних планова и програма. Учесник је у двама пројектима при Катедри за српски језик и јужнословенске језике Филолошког факултета у Београду.

III – ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Комисија сматра да се др Снежана Вучковић својим укупним научним, стручним и педагошким радом показала као вредан и стручан професор у овој области. На основу свега, види се да кандидат у свему испуњава законом утврђене услове за избор у конкурсном расписано универзитетско звање.

Комисија предлаже Изборном већу Филолошког факултета у Београду да др Снежану Вучковић изабере у звање доцента за ужу научну област Палеославистика (за предмет Старословенски језик).

Место и датум: Београд, 22. 03. 2007. _____

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА БЕОГРАД

Изборно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду, на седници од 13. 1. 2010. године, изабрало нас је у Комисију за избор кандидата који су се јавили на расписани конкурс за **избор доцента** за ужу научну област **Палеославистика** (предмет **Старословенски језик**). Част нам је да тим поводом Изборном већу доставимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс, објављен у листу „Послови” број 344 од 20. 1. 2010. за избор доцента за ужу научну област Палеославистика, предмет Старословенски језик, јавио се само један кандидат – др Снежана Вучковић, асистент за наведени предмет на Филолошком факултету у Београду.

Др Снежана Вучковић рођена је 3. децембра 1970. године у Београду. На Филолошком факултету у Београду дипломирала је на групи за Српски језик и књижевност. Године 1997. на истом факултету уписала је постдипломске студије, смер за Науку о језику, а новембра 2001. године одбранила је магистарски рад *Зоонимија Драгачева према опитесловенском контексту*. На радно место и у звање асистента-приправника за наставне предмете Упоредна граматика словенских језика и Старословенски језик на Катедри за српски језик са јужнословенским језицима Филолошког факултета у Београду изабрана је 17. априла 2000. године. Фебруара 2002. године изабрана је у звање асистента за предмет Упоредна граматика словенских језика (са Старословенским језиком). Реизабрана је у исто звање марта 2006. године. Школске 2000/2001, 2001/2002, 2002/2003. године држала је вежбе из предмета Старословенски језик на Филолошком факултету у Крагујевцу. Учествовала је у два пројекта Катедре за српски језик са јужнословенским језицима – *Терминолошка стандардизација лингвистичких описа савременог српског језика* и *Методолошки и теоријски оквир за модернизацију описа савременог српског језика*. На Филолошком факултету у Београду, 27. јула 2009. године – пред

комисијом у саставу: проф. др Гордана Јовановић, проф. др Милан Стакић и проф. др Вања Станишић – одбранила је докторску дисертацију под насловом *Творба именица у Рашкохиландарском и Мокропољском четворојеванђељу у поређењу са стањем у старословенском језику*.

У пријави на конкурс, уз биографске податке, др Снежана Вучковић је приложила следећи списак научних радова:

1. *Славистичка истраживања Радована Лалића*, Српски језик III/1-2, Београд 1998. (Приказ Славистичког зборника VII-VIII за 1992/1993. годину, Београд–Никшић 1997).

2. *Преко Дрине мост*, Српски језик IV/1-2, Београд 1999, 871-875. (Приказ Радова, часописа за хуманистичке и друштвене науке, Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, Бања Лука 1998).

3. *Зоонимија Драгачева према опитесловенском контексту* (магистарски рад одбрањен 23. 11. 2001. године, у рукопису).

4. *Под сводовима српске писмености*, Српски језик VI/1-2, Београд 2001, 571-575. (Приказ књиге Ђорђа Трифуновића, *Ка почецима српске писмености*, Београд 2001).

5. *Неки аспекти дијахроније у научном опусу Михаила Стевановића*, Живот и дјело академика Михаила Стевановића, ЦАНУ, Научни скупови, књ. 59, Подгорица 2002, 299-307.

6. *Занимљив прилог словенској компаративистици*, Српски језик VII/1-2, Београд 2002, 537-540. (Приказ књиге Лили Лашкове, *Увод в сравнителната граматика на славянските езици*, София 2000, стр. 223).

7. *Терминологија српске антропоније*, Научни састанак слависта у Вукове дане 32/3. Београд 2003, 269-287 [коауторски рад].

8. *Семантички и творбени елементи једне класе драгачевских онима*, Пети лингвистички скуп „Бошковићеви дани”, ЦАНУ, Научни скупови, књ. 61, Подгорица 2003, 339-345.

9. *На размеђу језика и приче. Оглед о језику савремених српских писаца*, Савремена српска проза 15, Трстеник 2003, 101-109.

10. *Морфонолошке и дериватолошке теме*, Књижевност и језик, год. L, бр. 4, Београд 2003, 443-447. (Приказ књиге Милана Стакића, *Морфонологија и деривација*, Београд 2002, стр. 317).

11. *Принципи граматичке конзистентности*, Српски језик VIII/1-2, Београд 2003, 531-537.

12. *Из развоја српске граматичке мисли*, Научни састанак слависта у Вукове дане 33/1, Београд 2004, 273-279.

13. *О схватању језичког осећања и његовом месту у терминолошком корпусу српског језика*, Научни састанак слависта у Вукове дане 33/3, Београд 2004, 259-264.

14. *Нове песме Симона Симоновића*, Књижевни лист, год. IV, бр. 34, јун 2005, стр. 8.

15. *О термину ЛИНГВИСТИЧКА РЕКОНСТРУКЦИЈА*, Научни састанак слависта у Вукове дане 34/3, Београд 2005, 333-339.

16. *Проблем реконструкције у теорији и методологији наставе поредбене словенске граматике*, Српски језик X/1-2, Београд 2005, 589-595 [коауторски рад].

17. *Историја развитка значења прасловенског глагола *zъrěti: његови творбени и семантички континуанти у старословенском језику*, Научни састанак слависта у Вукове дане 38/3, Београд: Филолошки факултет, 2009, 149-164.

18. *Сакрални језик у функцији уметничког изражавања*, Зборник радова са научног скупа „Српска теологија данас”, одржаног 30-31. маја 2009. године на Православном богословском факултету у Београду (у штампи).

19. *Творба именица у Рашкохиландарском и Мокропољском четворојеванђељу у поређењу са стањем у старословенском језику*, докторска теза одбрањена 27. јула 2009. године на Филолошком факултету у Београду (у рукопису).

Радови под редним бројем 1, 2, 4, 6, 10 и 14 представљају по садржини и форми прикесе. Нећемо се на њима посебно задржавати, само ћемо нагласити да је Снежана Вучковић показала непристрасност и објективност у приказивању као и изврсно познавање дела која су била предмет приказивања.

У магистарском раду *Зоонимија Драгачева у општесловенском контексту* ауторка је на корпусу драгачевских зоонима анализирали најважније принципе зоонимијске номинације и сагледала семантичке и деривационе особине ове класе онима. Такође је указала и на основне принципе зоонимијске номинације српске језичке територије у целини, да би у следећем компарацијском кругу указала и на номинацијске посебности појединих група словенских језика. Тиме је у основним цртама на општесловенском језичком нивоу представила правце простирања појединих зоонимијских семантичких и творбених изоглоса.

У раду *Неки аспекти дијахроније у научном опусу Михаила Стевановића* Снежана Вучковић разматра, између осталог,

граматичко-структурални лик и лексичко-семантичку вредност једног од основних суфикса за творбу *nomina agentis* – суфикса *-ac*. Сагледава развој овога суфикса из дијахроне перспективе, анализира његову структуралну и семантичку распоређеност у старословенском језику, као и његову каснију дистрибуцију, његово јачање и слабљење у појединим именским типовима агентивнога значења.

У раду *Терминологија српске антропониимије* теоријски су размотрена питања статуса српског ономастичког термилошког подсистема, а затим се – на основу дефиниција датих термина у радовима српских ономастичара и примера којима су они илустровани – дошло до нових, прецизнијих и недвосмислено потврђених термилошких решења. У речничком одељку рада дат је азбучним поретком устројен преглед термина из српске антропониимије.

Рад *Семантички и творбени елементи једне класе драгачевских онима* садржи осврт на неколико група драгачевских зоонима и оцртава њихове посебности кроз сагледавање заједничких особности према општесловенском контексту – из семантичког и деривационог угла. Зоонимија Драгачева чува и репрезентује најважније принципе зоонимијске номинације и основне зоонимијске творбене моделе целине српске језичке територије. Истовремено, диференцијација везе формалнога лика зоонима и денотата на општесловенском нивоу указује на номинацијске посебности појединих група словенских језика, на њихове опште и заједничке особине.

У раду *На размеђу језика и приче. Оглед о језику савремених српских писаца* разматра се проблем уметничког моделирања језика, његовог избора и употребе, изражајне вредности језика из кога настаје уметничко дело. На корпусу који чине дела Драгослава Михаиловића, Видосава Стевановића и Радована Белог Марковића спроведена је лингво-стилистичка анализа која подразумева описивање модела стилема, откривање механизма по којем је устројен језички израз, полазећи од тога да је питање одабира и начина употребе језичких средстава основно питање стила.

Унутарструктурни језички механизми у одређеним развојним етапама успостављају (нове) везе међу деловима језичке структуре. Сталност језичких промена рефлектује се у нарушавању унутрашње детерминације која постоји између форме, значења и функције језичког знака и може се пратити на сваком језичком синхронном пресеку. С друге стране, језичке промене прати и тенденција да језик увек изнова покреће самосталне механизме који успостављају нарушено јединство. Фонетска, семантичка и функционална еволуција може прекинути

успостављене структуралне, односно системске везе. Међутим, у свакој новој језичкој фази унутарструктурни језички механизми поново редефинишу правила која повезују растављене делове језичке структуре. Систем бива рестаурисан, а нови облици груписани у опште типове на којима граматика једног језика гради своју конзистентност. О свему томе, на одабраном материјалу, расправља Снежана Вучковић у раду *Принципи граматичке конзистентности*.

У раду *Из развоја српске граматичке мисли* ауторка прати развој граматичке мисли о језику у временским оквирима омеђеним с једне стране расправом Црнорисца Храбра „Сказање о писменима”, а с друге, појавом граматике Мелетија Смотричког. У овоме осврту она издваја три периода: први (10 – 15. век) који се одликује једним доминантно изванлингвистичким концептом у схватању језика, сасвим у духу средњовековних ревизија; други (16 – 17. век) у коме се прати постепена објективизација гледишта о језику; трећи (18. век и даље), у коме је језик већ схваћен као структура формалних елемената који се групишу у граматички систем.

Рад *О схватању језичког осећања и његовом месту у термилошкој корпусу српског језика* представља осврт на употребу термина „језичко осећање” у постојећој литератури, на основу којег ауторка указује на потребу преиспитивања постојећих дефиниција те термилошке синтагме.

Рад под насловом *О термину лингвистичка реконструкција* садржи осврт на кључни термин историјске лингвистике и поредбене граматике – термин *реконструкција*. Различити теоријски модели историјских лингвистичких истраживања садржавали су и различита схватања самог појма. Упоредна (компаративна) и унутрашња (интерна) реконструкција представљају два основна метода у дијахронијским језичким истраживањима.

У раду *Проблем реконструкције у теорији и методологији наставе поредбене словенске граматике* представљена су основна начела и технике којима се руководи методологија савремене историјске лингвистике. Начела и процедуре компаративне методе представљене су на примеру исходишне форме једне речи узете из савременог српског језика. И овде се показало да чисто синхрони приступ у објашњавању одређених језичких појава понекад бива умногоме недостатан.

У раду *Историја развитка значења прасловенског глагола *zbrěti: његови творбени и семантички континуанти у старословенском и српском језику* разматра се развој значења једног

прасловенског глагола у дијахроној перспективи, повезивањем два синхрона језичка пресека – старословенског и савременог српског – и указује на типове семантичких промена кроз које су овај глагол и његови деривати прошли у својој историји. Семантичка еволуција примарног (перцептивног) значења овог глагола била је условљена законитостима човековог мишљења (когниције), односно постојањем метафоричке концептуализације („гледати → знати”), а затим и специфичним, културолошким факторима одређене средине. Изразита склоност ка префиксацији (потврђена и старословенским и савременим српским дериватима овог глагола) такође је имала велику улогу у развоју његовог значења. Творбени аспект ове проблематике показао је да резултативност, као основна одлика семантике одређених девербативних именичких изведеница, представља основни семантички помак у развоју примарног глаголског значења.

Најзад, у раду под насловом *Сакрални језик у функцији уметничког изражавања* Снежана Вучковић је на примеру „Молитве с умиљенијем пресветој владици нашој Богородици” Димитрија Кантакузина показала како је српскословенски, иако богослужбени, сакрални језик, могао бити и средство превасходно уметничког израза. Кроз осврт на један аспект језичко-поетске структуре песме – стилске фигуре – показала је како је Кантакузин у српскословенском језику остварио неке постулате византијске реторике, односно класичне теорије фигура и како су, истовремено, тон и надахнуће песникове личне исповести учинили да тај исти језик буде у извесној мери десакрализован.

Најважнији рад др Снежане Вучковић, који је квалификује за наставничко звање је, разуме се, њена успешно одбрањена докторска дисертација под насловом *Творба именица у Рашкохиландарском и Мокропољском четворојеванђељу у поређењу са стањем у старословенском језику*. У циљу образложења и вредновања овога рада најбоље ће бити да наведемо закључни део реферата Комисије за преглед и оцену, упућеног Наставно-научном већу Филолошког факултета у Београду:

„У опширном Закључку ауторка даје кључне напомене о продуктивности разматраних суфикса. Говорећи о томе шта један суфикс квалификује као продуктиван, С. Вучковић подвлачи да се руководила статусом који су суфикси имали у овом погледу у старословенским канонским текстовима и у српским јеванђељима од XII – XIII века. Наводимо један занимљив и добар пример: агентивни суфикс *-ьсь* у Рашкохиландарском и Мокропољском јеванђељу

потврђен је само у четири примера, док у старословенским канонским текстовима има их неупоредиво више. Следи, даље, табела у којој су издвојене творбене категорије и суфикси као и табела са прегледом неких именичких суфикса према типу творбених значења која могу имати. Веома су добро обрађене, у оквиру Закључка, и напомене везане за творбену полисемију, односно хомонимију. Дужну пажњу ауторка је посветила и учешћу твореница као лексичких средстава у конзервативној и млађој секцији Рашкохиландарског и Мокропољског јеванђеља, истакавши, што је веома важно, да се у конзервативној секцији наших јеванђеља бележи извештајан број твореница „које представљају одступање у односу на прототипичан старословенски јеванђељски текст (Маријино јеванђеље)”. Такође је добро обрађена секција која се тиче ревизије старе словенске лексике заступљене у Маријинском јеванђељу као и накнадно преводјење грцизама у нашим јеванђељима што има везу и са јеванђељима других словенских редакција.

У пододелку *Закључне напомене о префиксалној и префиксално-суфиксалној творби* ауторка закључује да се у два српска јеванђеља само привативни префикс *ne-* среће у оба творбена начина и да се у њима префиксалне творенице изводе само помоћу префикса *ne-*. Кад је о композитама реч, у два анализирана српска јеванђеља оне припадају типу суфиксираних сложеница (комбинована творба). Оне су послужиле, као лексичко средство, у млађим секцијама наших јеванђеља, за преводјење устаљених грчких лексема. Кад је реч о суфиксираним сложеницама, у српским јеванђељима највећи је број изведен суфиксом *-ије* са значењем *nomina actionis*, а доминантан композицијски творбени модел у Рашкохиландарском и Мокропољском јеванђељу јесте онај са спојним вокалом *-о/-е-*.

У одељку *Завршна разматрања* ауторка на сасвим концизан, прегладан и јасан начин даје сажетак онога што је на опширнији начин разматрано и коментарисано у Закључку; то, међутим, ни на који начин није сувишно јер читалац добија кратку и прегледну информацију о предмету читаве дисертације и о релевантним резултатима до којих је кандидаткиња дошла.

Комисија се потрудила да што је могуће детаљније, прегледније и јасније прикаже ову несумњиво веома добро урађену докторску дисертацију, да истакне несумњиву упућеност кандидаткиње у старословенску језичку проблематику а посебно у питања везана за творбу именица. Овај рад значајан је не само за српску палеославистику, за истраживање и проучавање старог српског писаног

наслеђа, него је и драгоцен прилог за упоредна проучавања на ширем словенском плану”.

Осим анализе научног и стручног рада, треба истаћи и велико ангажовање др Снежане Вучковић у наставном процесу и у другим активностима везаним за Катедру за српски језик и књижевност и Филолошки факултет у целини. Омиљена је међу колегама и студентима. Осим обавезних вежбања и консултација које савесно и на време обавља, спремна је и у свим другим приликама, кад јој се студенти обрате, да им пружи помоћ, показујући при томе много такта и стрпљења као и методску и стручну обученост неопходну у раду са студентима. Зато јој се студенти радо обраћају и изван времена предвиђеног за консултације. Учесник је, како је већ поменуто, у двама пројектима Катедре за српски језик и књижевност Филолошког факултета у Београду.

На основу свега наведеног види се да кандидат у свему испуњава законом утврђене услове за избор у конкурсном расписано универзитетско звање. Зато са задовољством **предлажемо Изборном већу** Филолошког факултета Универзитета у Београду да **др Снежану Вучковић** **изабере у звање доцента** за ужу научну област **Палеославистика** (предмет **Старословенски језик**).

Комисија

Др Милан Стакић, ванредни професор

Др Вања Станишић, ванредни професор

Др Радојица Јовићевић, редовни професор